

אדם יקר וחבר נפלא לדרך / מיכה שטראוס

היום הבאנו למנוחות עולמים אדם יקר וחבר נפלא לדרך. אמציה דיין היה שמו.
את אמציה פגשתי לראשונה בהיותי נער פוחז, כאשר היה מנהל מוסך הפלחה ואני הייתי
מוסדניק צעיר, שבא לעבוד שם.

אמציה תרם רבות לכל כאבי הגב שלי כאשר היה אומר לי: "תעביר את ערימה המצברים
לפינה", "אבל אני לא יכול, זה נורא כבד...", "מה לא יכול" רעם עלי, "תראה איזה גודל
אתה!"

השנים עברו, התבגרנו כולנו. בשנת 1996 נפגשנו שוב באירוע שייזכר לי לעד.
הייתי אז לולן בקיבוץ דגניה א'. בסוף שבוע אחד רציתי לבוא לקיבוץ. אמא שלי אמרה לי
שאמציה בדיוק ירד לכנרת, לרכוש שתיל של עץ דקל, עם הטנדר סובארו של המוסך,
ושאני יכול לתפוס איתו טרמפ הביתה לקיבוץ.

נו, יופי! חשבתי לעצמי, אשב לי בצד הנוסע והוא ייקח אותי הביתה...
הייתי אז סטלן על חלל ועישנתי מלא ג'וינטים כדי להתמודד עם הנסיעה, כי קצת פחדתי
ממנו... קבענו להיפגש בשער של דגניה, ואכן כך היה. אך את מה שקרה ברגע פגישתנו לא
תכננתי כלל...

אמציה יצא מהרכב ואמר לי: "אתה נוהג" ועבר לצד הנוסע. עמדתי רגע המום והבנתי שאין
פה שום ברירה... אגרתי את שארית הצלילות שנשארה לי במוחי המסטול ונכנסתי אל
מאחורי ההגה.

זו הייתה נסיעה משמעותית עבור החברות שנרקמה בינינו מאותה נסיעה לקיבוץ...

